

Er Barnefaderens Opholdssted ubekendt, og der intet foreligger til Bevis for, at han enten er død eller har forladt Landet, afkræve de ovennævnte Myndigheder Faderens Forsørgelseskommune det resterende Bidrag; der skal i saa Fald paa Begæring af dennes Kommunalbestyrelse foretages Efterlysning og om fornødent optages Forhør til Oplysning om Faderens Opholdssted. Fremgaar det heraf, at Faderen paa det Tidspunkt, Bidraget blev betalt, enten var død eller for bestandig havde taget Ophold i Udlandet, forholdes med Tilbagebetalingen efter Reglerne i Fattiglovens § 27.

Naar Bidraget udredes af det offentlige, finder Afsoning i Overensstemmelse med de herom gældende Regler kun Sted paa Begæring af Barnefaderens Forsørgelseskommune.

Paa de Steder, hvor der uden for Kjøbenhavn findes lønede Inspektører eller andre lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet, ere disse pligtige at yde Politimesteren Bistand for Udførelsen af hans Forretninger ifølge denne Lov efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeriet.

Er Underholdsbidraget ikke blevet inddrevet eller affonet, fordi Barnefaderen ikke har kunnet findes eller har unddraget sig Retsforfølgningen, er den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet, berettiget til, naar han senere kommer til Stede, at bringe de omhandlede Retsmidler til Anvendelse imod ham, for saa vidt disse efter de gældende Regler endnu have til Raadighed for det paagældende Bidrag, saavel som til i øvrigt at bringe Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891 til Anvendelse.

I Forholdet mellem Opholds- og Forsørgelseskommune betragtes den Barnefader, for hvem et Underholdsbidrag er udbetalt af det offentlige, som værende under Fattigforsørgelse i hele det Tidsrum, for hvilket Bidraget er erlagt.

§ 6.

Den det offentlige ifølge den foregaaende Paragraf paahvilende Forpligtelse til at udrede det Barnefaderen paahvilende Underholdsbidrag kan ikke fordres udstrakt for et længere Tidsrum end det sidst forløbne Aar, før Begæringen fremsættes, regnet fra sidste Forsaldsdag eller til et større Bidrag end det, som paa den Egn, hvor Barnet forsørges, i Almindelighed udredes af uformuende Barnefædre, dog uden at Forpligtelsen for vedkommende Myndighed til saa vidt muligt at saa hele Beløbet inddrevet hos Barnefaderen og tilfattet rette vedkommende derved formindstes. Overøvrigheden fastsætter for 5 Aar ad Gangen, hvor stort dette Normalbidrag skal være.

§ 7.

Naar Moderen til et uden for Egtteskab avlet Barn paa Grund af Død, Bortrejse eller paa anden Maade bliver ude af Stand til at udrede, hvad der ud over Faderens Bidrag er nødvendigt til Barnets Opdragelse og Underhold, bliver det resterende at udbetale af Barnets Opholdskommune.

Det saaledes udbetalte Beløb betragtes som en Moderen ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der forholdes i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 9de April 1891 om det offentlige Fattigvæsen, dog saaledes at den i nævnte Lovs § 45 indeholdte Bestemmelse om, at kun de $\frac{3}{4}$ af Udgifterne kunne fordres refunderede af Forsørgelseskommunen, ikke kommer til Anvendelse.

Moderens Forsørgelseskommune kan i dette Tilfælde kun fordre sig Barnet udleveret til Forsørgelse, for saa vidt det paa den faldende Bidrag er større end det, hvorved Barnefaderen eller hans Forsørgelseskommune bidrager til dets Underhold.